

DUYGU YILMAZ OKUTAN

bubenimhayatim.com Üzerinden Samimi Bir Sohbet

M: Hadi Cem Yılmaz'ın kulaklarını çınlatarak başlayalım
"Neden bubenimhayatim.com?"

Nereden aklına geldi? Bir gün evde oturuyordun da kendi kendine " **ben kendimi internette bir saçayım da , kendimi bir attırayım ortamlara**" mı dedin, nasıl oldu?

(gülme krizini atlattıktan sonra)

D: En son www.limk.com dan gelenlerle birlikte "Sen ne yapıyorsun?" olayı tekrar gündeme geldi. Zaten her çıkan haber, linkle

birlikte bu mevzuyu baştan alıyoruz: "Neden hayatını döküyorsun ortaya, özel hayat denen bir şey var, senin derdin ne?..." gibi. Ama kimseye oturup tek tek uzun uzun cevap yazmıyorum.Çok coşmuş bir mail geldiğinde standart bir cevap metnim var:

:) Sakin ol! "

Her şeyi bir kenara bırak ortada sere serpe bir özel hayat yok. **Bir elimde mezura diğer elimde tartı** ölçüsünü ben belirliyorum bu işin. İstedğim yerinden, istediğim kadarını, istediğim formatta sunuyorum; **ama bunu o kadar ustaca yapıyor olmalıyım ki** kimse bir şey hissetmiyor ve benim için "senin hayatının hepsi bu mu?" diyerek üzüleceklerine suçlamalar başlıyor.

En basidinden sen biliyorsun geçen sene Mayıs Haziran aylarında yaşadığım sıkıntıyı, bunlardan siteyi takip eden kimsenin haberi yok mesela ya da sağlığımla ilgili bir tahlilin sonucunu beklerken neler hissettiğimden.**Pek çok şey bana, bize saklı**, burada yazılan işin geyik kısmı veya geyiğe alınan kısım.Kendi hayatımı anlatmamın dışında köşe yazısı tadında yazılarım da var. **Bunların benim özel hayatımla direkt bir bağlantısı yok, bu noktayı atlıyor millet.**

M: Sitenin ismine nasıl karar verdin?

D: Sitede hayatım ve yazılarım olacağı için aslında aklıma ilk gelen www.itsmylife.com oldu. Üçüncü saniyede bu adresin boş olmayacağı gerçeği ile yüzleştim. Akşam oldu mutfakda bardak

çanak yıkıyorum, aşkım da bilgisayarda, ellerimin sabunuyla başına dikilip **"ya bana bi bubenimhayatim.com alsana; yıkayım şu bulaşıkları geliyor yanına"** dedim. Elinin hamuruyla hesabı...

Açıkcası şunu hiç düşünmeden söyleyebilirim ki bu işi bedavadan **blogspot** veya muadili sitelerin birinde yapabileceğimi bilseydim **ne işin masrafına girdim** ne de **"bu front page nereden açılıyordu?"** ile başladım işe.O zaman da yolum **Onur Baştürk** ile kesişir miydi bilmem. Belki de sesimi duyurmak için **bubenimhayatim.com**'u satın alacak bir kıızı ya da oğlanı beklemem gerekebilirdi (gülüyoruz).

Blogstop ve türevi siteler her şeyden önce sana teknik açıdan sana bir standart sunuyor ve bu iyi bir şey bence.Bunun için beş kuruş ödemiyorsun; saçını başını yolman da gerekmiyor 'yorum sistemini siteme nasıl koyarım?' diye, diyorum ya bilseydim oradan başladım işe; ama her işte de bir hayır vardır.

M:Ne zamandan beri bir yazma isteği var içinde. Biliyorum ki ortaokuldan beri yazıyorsun; ama ne zaman **"yeter be kardeşim ben yazayım ve insanlar okusun"** dedin, kısaca milat nedir?

D: Yazılarımın pek çok ulusal gazetede, gazetelerin hafta sonu eklerinde, dergilerde yayınlanan yazılara on bastığını düşünüyordum.Bu kadarda emin konuşuyorum.Bu ülkede **Levent Oran**'ın bile kitabı basıldı daha ne diyeyim; ama gene de acabalar vardı.

"Benim neyim eksik sendromu" olarak da adlandırdığım bu dönemim de (Ağustos2004-Ocak2005) editörlere, genel yayın yönetmenlerine ulaşmaya çalıştım ve olmadı.

O zaman anladım ki yazılarımın öncesinde benim ciddiye alınmam için bir yol kat etmem gerekiyordu. **Bir basamak yarattım kendime ve onun üzerinde duruyorum; ama önümde uzun ve dik bir merdiven var.**

Amacım **yazı yazan** kontenjanından bir **köşe yazarı** olmak. Sitem sayesinde kontak kurduğum editörler, genel yayın yönetmenleri var. Diyorum ya sitem ve hakkında çıkan haberler, ziyaretçi istatistiklerim benim için bir basamak oldu. Ne kadar başarılı olurum bilemem; ama yolum bu.

M:Tek amacın bu mu: **köşe yazarı** mı olmak?

D: Ağustos2004'de bir kitap yazmaya başladım ve bir noktaya geldiğimde konuyla ilgili teknik bilgiye ihtiyacım oldu, araştırma faslına geçtim.Hala okunmayı bekleyen kitaplarım var bu konuda.

Amaçlarım listesinde bu kitabı tamamlamak ve site yazılarımdan oluşan bir "seçki" hazırlamak var.

Bu ikisi de beni bir hayli heyecanlandırıyor.

Kitaplarım bittiğinde bir nüshasını bekleyen iki yayınevi var; kimsenin **'getir sen kesin kes basarız'** dediği yok ama bu da bir şeydir.

M: Hangi köşe yazarlarını takip ediyorsun, kaç gazete giriyor sizin eve?

D: Günde 4 gazeteyi gözden geçiriyorum, ama bir tanesini satın alıyorum o da Hürriyet Gazetesi, diğerlerini netten takip ediyorum.

Hürriyet'de Onur Baştürk :) Kanat Atkaya, Ahmet Hakan, Güzin Abla, Yasemin Boran, Ayşe Arman, Pakize Suda.

Akşam Gazetesi'nde söylemeye gerek var mı bilmem ama Serdar Turgut.

Oray Eğin, Mansur Forutan, Atilla Aydoğdu

Vatan'da Selahattin Duman, Tuğçe Baran, Mine Kırıkkanat, Dilek Önder eğer bugün her şeyi kaldırabilecek durumdaysam İclal Aydın (gene bir gülme krizi).

Sabah'da da Reha Muhtar bazen de Altaylı

Bu, hepsine bayılıyorum severek okuyorum demek değil. Bir kısmına 'acaba bugün ne yazdılar' diye bakıyorum bir kısmına da gerçekten bayılıyorum.

Kutsal üçlü: Serdar Turgut, Selahattin Duman, Kanat Atkaya.

M: Bu kutsal üçlüyü takip etmek seni, yazılarını nasıl etkiledi?

D: Kendimden veya çevremden bahsettiğim bir yazıda Serdar Turgut kadar özgüvenli olmak isterim, bunu okuyana hissettirmek isterim.

Adam öyle bir adam ki "**Öteki Türkiye**" diyor yer yerinden oynuyor

"**Televoleci Ekonomist**" diyor ortalık karışıyor sonra **bir yazıda en çok kaç kez penis kelimesi geçebilir** diye deneme yapıyor. Okur, ciddi bir yazarın da espirili yazılar yazabileceğini, kendisi ile dalga geçebileceğini ve eşinin de yazılarına konu olabileceğini gördü. Biz Serdar Turgut'un eşinin adının **Rana** olduğunu öğrendikten sonra Fatih Altaylı'nın eşinin adının **Hande** olduğunu öğrendik. Birden ufkumuz mu açıldı okuyan olarak? Yooo. Ama adam yapılmayı yaptı. Bir zaman çalıştığı gazetenin Genel Yayın Yönetmenini diline doladı; ama bunu o kadar güzel yaptı ki kimse ne oluyor, demedi, örnekleri türedi. Şimdi Genel Yayın Yönetmenleri kendisi ile uğraşmayan yazarı gazeteden kovuyor (gülüyoruz). Seneler evvel Hürriyet'de yazarken internette **Hürriyet Agora**'yı kurdu, **statükocu değil** yani. Tarzına hayran olduğum, örnek aldığım bir yazar Serdar Turgut.

M: Bu saydığın yazarların bir **çoğu özel hayatından, arkadaşlarından bahsediyor** yazılarında. **Hatta bundan bahsettikleri için takip ediliyorlar gazeteden gazeteye transfer oluyorlar.** Sen bunu yaptığında neden yadırganıyorsun? Röportajın başında "Özel hayat denen bir şey var?" tepkilerinden bahsettin.

D: "Gizlilik diye bişi var. Özel hayatını millete açmana gerek yok kızım, yazma" yorumlarının altında "**ben niye akıl edemedim?**" var ya da "**ben akıl ettim neden harekete geçmedim ki bak kızın teki yapmış**" var. Kıskançlık var kısacası, Kanat Atkaya Topesto'dan bahsediyor cool oluyor ben "Ablamla İkea'ya gittim kadının teki kışını açmış oturuyordu" diyorum "Özel hayat denen bir şey var" oluyor, saçma!

Sonuçta beğenirler ya da beğenmezler sitemin bir içeriği var. Sadece bir blog değil, tek sayfadan oluşmuyor. Kişisel siteler içinde çok farklı bir yeri olduğunu düşünüyorum.

Bugüne kadar yaşadıklarım binlerce ziyaretçiden gelen yüzlerce tepkilerde bunu söylüyor.

"Ben bu siteyi yaptım ve kalan tek koltuğu kaptım" diye bir şey yok sen de yap hatta daha güzelini yap ve ben senden örnek alayım **'benim nasıl aklıma gelmedi yaa'** diyeyim, ne olacak ki? Neyi paylaşamıyoruz?

M: Birilerinin nette yazı yazan birine kalkıpta "Sen bunu yazma" deme hakkı var mı sence?

D: Yazı yazan herkese "yazma" diyen birileri olacaktır.

M: Okumasın o zaman

D: Orası da doğru. İnternet özellikle kapının "**tık**"landığı bir ortam, yani televizyon için zap yaparken rastladım, takılıp kaldım diyebilirsiniz; **ama nette adres kısmına senin sitenin adresini yazıp kapını tıklaması lazım adamın.** Sörf yaparken rastladın diyelim **favoriye eklemeszen geri dönüp bakmazsan o iş bitmiştir artık.** Yani eninde sonunda kapıyı "**tık**"lamaya geliyor iş, dediğin gibi acayip rahatsız olduysa okumasın.

Bir başka yolu da tüm iletişim kanallarını kapatıp yazmaya başlayabilirsin.

"Sen susacaksın ve ben yazı yazıcam" ne kadar sağlıklı bir yol ya da kendini geliştirme sürecinde ne kadar doğru bir tercih tartışılır. Diyorum ya çok rahatsız olursan bu da bir yol; ama benim tercih etmediğim bir yol.

M: Senle daha öncede konuşmuştuk ya "herkes havadan sudan yazınca millet google'da aradığını bulamayacak" geyiği var diye...

D: Ya, Google salak çünkü "**kendimi şanslı hissediyorum**"un yanına atıyorum "**ciddi**" diye bir buton koyup altına 3-5 satır kod yazıp "ciddi siteler"den aratma yaptıramaz kullanıcısına, bu arada da "ciddi site" ne demekse?

Adam **Google Earth** ile **Pürtelaj Sokağa** kadar gösteriyor ama bu konuda ibiş gibi kalacak öyle mi? Ben geyik yazılar konusunda endişelenenlere **'keşke analarınız sizi 5 cm daha kısa doğursaydı ve hepiniz şimdi 20 kg daha hafif olsaydınız yer kürenin rot balansını bozuyorsunuz çünkü'** demek istiyorum.

M:Yorum maillerden devam edelim sohbete. Bu güne kadar seni etkileyen bir mail, yorum aldın mı?

D:Unutamadığım bir tane var.Vatan'da röportaj çıkmış ve üzerinde 24 saat geçmemiş. **Çetin** adında birinden bir mail geldi.Mail'de ev adresim ve telefon numaram yazılı.Ben şokum tabii.Diyor ki mailin devamında "...yıllardır webmaster olarak çalışmanın verdiği reflex ile bubenimhayatim.com un domain bilgilerine baktım ve bilgilerinize ulaştım...

Yanlış anlamayın ama başınız çok ağırır siz şunları `none` yapın."

M:Allah razı olsun...

D: Vallahi Allah razı olsun Çetin'den, tanımam etmem; ama bak hala bahsi geçer.

Bir de **Mert** isminde birinden mail gelmişti "Sitede fotoğraf albümünün olmaması çok üzücü" diye hemen bir albüm yaptım ve bunu atlamış olmama çok şaşırdım.

M:Takip ettiğin kişisel siteler, bloglar var mı?

D:Var tabii...

M: Portakalağacı hariç (www.portakalagaci.com)

(gülüyoruz)

D: Hatta onu takip etmesem benim için daha hayırlı olacak, takip ettikçe diyet yapma gerekliliği artıyor. İlk aklıma gelen www.bitkiselhayat.blogspot.com

M: Mesela bu blogu nu diğer bloglardan ayıran bir şey var mı ya da nesini beğeniyorsun?

D: Tam olarak nesini beğeniyorum vallahi ben de bilmiyorum.Aklımda kalan cümleleri var evde de netten bakar yollarım sana, yazıyor mesela sonunda "...**Dünyada böyle başka bir millet yok sanırım,varsın çıksın karşıma biz varız desin**" diyor ya da "...**Yani anlık cinnetlerim oluyor kafamın içinde.Halbuki çokta sakın biriyim ben, ne yapıyorsa artık beni bu kadar kızdıracak..**" diyor.Bu tarzı çok hoşuma gidiyor, bana yakın hissediyorum yazdıklarını.

Sonra www.nahnu.org var, www.unbf.ca/altiustu var; altı üstü tasarım da yazan her yazı değil çünkü teknik konuları işliyor. Site sahibi bir yazıya nasıl başlamış neyle bağlamış ona

bakıyorum, güzel benzetmeler yapıyor çünkü. Bahsettiği konu senin ilgini çekmese de yazıyı okuyorsun, okutuyor. Nahnu'da gördüğüm www.habibe.turglog.com

var sadece fotoğraflardan oluşan bir site, sana da attım galiba...Onun dışında ben de linki olanlar var işte, hemen aklıma gelenler bunlar.

M: Nedir bu "linklerim saadet zinciri" dediğin? O yazını okurken biraz elektrik hissettim sanki

D: "Linklerim" başlığı altında sabit tuttuğun sitelerin varsa ya da bir site sahibi olarak bakın bir de bunlar var dersen ve karşı tarfta seni kendisine eklerse al sana zincir.

Zincir iyi bir şeydir; ama zamanında bu zincire cevap veremediğim için birilerini gücendirmiş olabilirim ya da "**jest yaptık öküz çıktı**" denmiş olabilir hakkımda.

Benim kullanıcı istatistiklerini, gelinen url'eri keşfetmem zaman aldı.

Zaten el yordamı ile yapıyorum bu işi, Allah yardım ediyor vallahi (burda kopuyoruz).

Keşfettiğimde referans veren sitelerin bir kısmı açılmadı, üzerinden zaman geçip de açıldığında sitemin adresi ile ilgili bir şey göremedim falan falan.

Sonra da dönüp adamlara "**Ay kardeş sen galiba bundan 4-5 ay önce sitemden bahsetmişsin - şimdi sitende yer almasa da - ya da benim ibişliğim 6 ay sonra fark ettim kusura kalma**" demenin nasıl görüneceğinden emin olamadım; zaten kendime olan güvenim o gün yataktan nasıl kalktığıma bağlı, çok sosyal girişken biri de değilim.

M:Unutamadığın mail, okuduğun gazete, takip ettiğin site derken kitaba gelelim. Seni dağıtan ya da senin için özel olan bir kitap var mı?

D: Buna benzer her soruda ilk olarak aklıma "**Şeytanın Fısıldadıkları**" gelir. Belki de okuduğum dönemdeki ruh halimle de alakalıdır. Leo Buscaglia'nın "**Yaşamak Sevmek ve Öğrenmek**" adlı kitabı da öyle. Zaten etkiyi arttıran ya da azaltan o kitabı kaç yaşında okuduğundur biraz da.94'de 16 yaşındaydım ve 16 yaşında birinin bu kitaptan etkilenmemesi imkansızdı. Klasikleşmiş "**Mavi Tüy**", Oğuz Atay "**Tutunamayanlar**".

M:Aşkına gelelim mi?

D:Gelelim

M:Ne diyor bu işlere?

D: İlgilenmiyor.Sonuçta sitemle teknik ya da içerik açısından ilgilenmemesinin faydasını gördüm uzun vadede; ama hakkını yemeyeyim çok sıkıştığım da bir el atıyor (gülüyoruz).Herşeyden önce kendi ayaklarımın üstünde yapıyorum bu işi belki kuş çıkmıyor siteden ya da teknik açıdan göz kamaştırılmıyor; ama ben yapıyorum.

Eli hep üstümde olsaydı sürekli kendisinden bir beklenti içinde olacaktım, bu da beni bağlayacaktı.

Yazarımla ilgilenmemesi de şöyle işime geliyor bak ne yazdım diyerek bir şey okuttuğumda amacım sadece onu da güldürmek olduğu halde **birden RTÜK kesiliyor başıma:** Bunu niye yazdın, şurada ne demek istedin, bu dediğin şu manaya mı geldi...Hele kendisi mevzu bahsisse "sil bunu...yazma beni".

İşte o zaman afaganlar basıyor beni monitörü kafasına geçirmek istiyorum.

Belki de bana engel olmamak için takip etmiyor olabilir.Ara ara "politika hakkında yazsana" diyor o kadar, o zaman gündemde ne varsa işte.

M:Bir yıl olacak millet yazdıklarını okuyor ama isteyip de yazamadığın bir konu oldu mu?

D:Olmaz mı aslında daha çok ikili ilişkiler hakkında yazmak istiyorum.**Evlilik de geri dönülmez bitişler var:** aşk gibi.

Aşk olup evlenmişsin ya da aşk sevgiye dönünce evlenmeye karar vermişsiniz.

Evlilikle birlikte aşık olma hakkın elinden alınmış oluyor yazılı olarak.

Aşk hayatım bu imza ile burada bitmiştir diyorsun ve bunu dediğinde 25 yaşındasın...

Önceliklerim değişti artık diyorsun, farklı bir gündemin var, gelecek planlarının rotası şaşıyor, sorumluluk düzeyin artıyor.

Bunun üzerine çok can acıtıcı, canımı acıtacak şeyler yazmak istiyorum, yazıyorum da aslında ama D'de açtığım draft kalsöründe duruyor işte.

Sitedeki yazıları sadece yüzünü bile görmediğim insanlar okumuyor.

Mesela aşkımın erkek kardeşi bakıyor arada sırada da olsa, sonuçta bu ve benzer konular hakkında hiçbir zaman çok net şeyler yazabilecek kadar "tek başıma" düşüneneğimi sanmıyorum, çok da kesin konuşmayım ya neyse.

M: Hiç politika, siyaset konularında yazmayı düşündün mü?

D: Her şeyden önce böyle bir birikimim yok, ilgim yok.

68 kuşağına inat 78 kuşağı olarak biz Apolitik yetiştik bi de -Hadi kuşağı da işin içine katarak daha mazur göstereyim kendimi-.

Aşkım periyodik olarak tekrarlar "yazıyorsun madem bir konuda uzmanlaş" diye ya da siyasi gümdem de ne varsa ara ara der "şu konuda yazasana" diye.

En son aşkımin baskısına dayanamayıp "Müzakere Çerçeve Belgesinin pazarlıkları" hakkında ki izlenimlerimi yazmaya kalktım.

Sabahın 03:30'u olmuş CCN TÜRK seyrediyoruz. **TÜSİAD Avrupa Birliği Temsilcisi Bahadır Kaleağası** ile konuşuyorlar.

Adamın tipi **Patrick Bateman'a** benziyor (American Psycho kitabındaki psycho karakteri) kalkıp bunu yazıyorum ve bu benim siyasi konuda yazdığım bir yazı oluyor, yani ne kadar "olmadığını" buradan anla. Benim "ciddi" yazım bile bir tuhaf ...

M:Peki bu site ne olacak böyle Duygu? Nereye gidiyor?

D:Süper soru (gülüyoruz) ... Bu sitenin bir amacı var. Beni iyi kötü biraz da olsa ortaya çıkartmak ve yazılarımı bir grup insanın beğenisine sunmak, "**test it**" bir nevi. Ayrıca beni rahatlattığını kafamı boşalttığını inkar etmiyorum, egomu da okşuyor. Bu fonksiyonları ile bakıldığında siteye, hayatımda hep olması gerek; ama zaman zaman sığıdığı da oluyor, o zaman bir şey yazmamaya özen gösteriyorum.

Daha önce buna benzer bir soru sorulduğunda "ben nereye gidiyorsam oraya" demiştim.

Şimdilerde o kadar da emin değilim açıkcası, diyorum ya bu sitenin bir amacı var onu yerine getirdiğinde ne olur bilinmez. Ama sitenin birinci yılının dolmasına sayılı günler kala severek takip eden insanlara kötü haberler vermek istemem. Zaten 1. yıl süprizim de olacak millete, söylemişim ya sana da.

M:Yaaaa evet! Çok orjinal bir şey olacak, açıklamayacak mısın şimdi ?

D:Yok, süpriz.

M:Şimdi çok başka bir konuya geçiyoruz

D:!!!

M: Anelik... bebek...ne düşünüyorsun?

D: Sen de o zaman bekardın, benim için babamla "Duygu'yu bir kreşe kapasak ne komik olur" geyikleri çevirdiğini hatırlatırım. **Sevmiyorum ben çocuk, sevmem için pek çok parametrenin bir araya gelmesi lazım** Atahan gibi (gülüyoruz).

Ama aşkımla şirin bir bebek gördüğümüzde birbirimize bakıyoruz, gülümsüyoruz.

Aşkımla çok yakışıklı, çok güzel gözleri var ona benzeyen bir bebek istiyorum.

O da evlendiğimizin 6. ayından beri bebek bebek diye başımın etini yiyor ve bana benzesin istiyor. Bunları dediğime göre yaklaşmış gibi ne dersin? (gülüyoruz).

Ama biraz daha zaman var.

M:Atahan ile bir dönüm noktanız var, hep severek anlatırsın bunu...

D:En önce bilmediğin bir şey söylemek istiyorum senin doğum yaptığın gün ben ağladım, acayip duygusal bir durumdu bu benim için: ablam ve bebeği.

Öyle hüngür hüngür değil ama **tuvalete kaçmak zorunda kaldım** itiraf edeyim.

Atahan benim için çok özel bir çocuk...

Aklı yeni yeni ermeye başladığı zamanlarda çocuk benim onu dişlerimi sıkarak sevmeme mana veremiyordu. Bilmiyor ki ısırılmamak, mıncıklanamamak için zor tutuyorum kendimi.

Tam da istediğim paylaşımı Atahan ile yakalayamamıştık.

Sonra hep beraber Batuhan'ın doğum gününe gittiğimiz gün o kalabalıkta Atahan,

o zaman 1 yaşındaya var ya yoktu, "biz" olayını keşfetti.

Partide bugüne kadar hiç görmediği büyükler ve çocuklar da vardı. Ben de yakınında durmuş onu gözlüyordum. Bir ara göz göze geldik, gülümsedim. O zaman Atahan anladı ki bitiyorum kendisi için ve o kalabalık ortamda biz "biziz"...

M:Peki son olarak şunu sorayım plan programın nedir? Ayrıca eklemek istediğin ne varsa...

D:Uzun vadede amacım köşe yazarı olma ise kısa vadeli amacım da yazılarımın daha çok işi tarafından okunmasını sağlamak.

"Yazılarımın pek çok ulusal gazetede, gazetelerin hafta sonu eklerinde, dergilerde yayınlanan yazılara on bastığını düşünüyordum" lafını mükemmel yazılar yazdığım için değil onlar çok iyi yazılar yazamadıkları için söyleyebiliyorum. **Bu gerçek beni geliştirmez.**

Kendimi geliřtirmek için daha çok okumaya ihtiyacım var; kitap, sözlük.

Yazarım diye ortada dolanan kaç kişi eline Türkçe sözlük alıp a harfinden başlayarak okuyor. Burada demek istediğim sözlükde gördüğün her kelimeyi yazında kullan değil tabii; bahsettiğim şey çok ama çok faydalı bir egzersizlerden biri yazan için.

"Daha iyi nasıl yazarım"ın üzerine düşünüyorum; aslında bu yanıtını her dönem arayacağım bir soru.**Eksiklerim neler; bana kim, ne, nasıl yardımcı olabilir?**

Bir takım planlarım, alacağım aksiyonlar var.Şu ara sorup soruşturma, araştırma aşamasındayım.

M: Çok teşekkür ederim , böyle oturalım, soruşalım, "içimizdeki beni yeniden keşfedelim" (bakınız: iclal) olaylarına soğuk olduğunu biliyorum ama beni kırmadın canım kardeşim benim. Ayrıca daha önce söyledimmi bilmiyorum ama şu site işini bana başlattığın çok iyi oldu. Uzun zamandır sadece kendi keyfim için birşey yapmamıştım, terapi gibi geldi valla. .

D: Rica ederim ne demek, vallahi çok iyi oldu, bende hafifledim sanki, teşekkürler abla.